

INTRODUCERE

Hepatita B este o boală a ficatului cauzată de VHB (virusul hepatitei B). Deși încă din 1982 există un vaccin pentru prevenirea infecției cu VHB, această boală reprezintă o problemă de sănătate la nivel global, fiind una dintre cele mai mari provocări pentru sănătatea publică deoarece este un virus endemic în multe părți ale lumii. .

Hepatita provocată de VHB (virusul hepatitei B) este o boală a ficatului. Poate fi acută și poate evolua până la stadiul cronic. Infecția cu VHB poate fi prevenită cu un vaccin foarte eficient și sigur care protejează împotriva infecției cu virusul hepatitei B și, prin urmare, împotriva superinfecției cu virusul Delta (VHD) care apare numai în cazul purtătorilor virusului hepatitei B. Vaccinarea are un impact incontestabil în prevenirea infecției și a complicațiilor asociate acesteia. În cazul persoanelor fără boli cronice și cu o imunitate normală, vaccinarea anti-VHB are o eficacitate de 95%. Aceasta înseamnă că previne infecția cu VHB, infecția cu VHD și dezvoltarea bolii cronice de ficat și a cancerului de ficat.

În cazul hepatitei B, vârsta avută la momentul dobândirii infecției reprezintă cel mai important factor care condiționează evoluția spre boală cronică. Când infecția este dobândită aproape de momentul nașterii (atunci când sistemul imunitar este încă foarte "tânăr" și incapabil să elimine virusul) devine cronică în 90% din cazuri, când infecția este dobândită în copilărie în jurul vârstei de 5-6 ani, cronicizarea are loc în 30% din cazuri, iar dacă infecția are loc la maturitate, devine cronică în 5% din cazuri.

Diagnosticarea infecției cu VHB

Diagnosticul serologic al hepatitei B se efectuează prin intermediul unor teste specifice. HBV poate fi identificat la nivelul sângelui, astfel încât identificarea pacienților infectați ar putea fi efectuată cu ușurință dacă cei care sunt sau au fost în situații de risc au acces la analize relevante.

Testele trebuie efectuate nu numai la pacienții cu manifestări clinice sau analitice care prezintă afecțiuni hepatice, dar și la cei care au fost expuși unor situații de risc de infecție, expunere la sânge sau material potențial infectat sau în cazul copiilor de mame purtătoare. Se știe că întârzierea diagnosticului permite progresia bolii și apariția complicațiilor. De asemenea, cu cât mai mulți pacienți sunt nediagnosticsați, cu atât sunt mai multe șanse de noi infectări, deoarece cei care nu știu că au hepatită B nu pot lua măsuri preventive pentru a avea grijă de ei înșiși sau pentru a proteja alte persoane de boală.

Tratamentul hepatitei B

Există mai multe medicamente pentru tratarea hepatitei B. Indicarea tratamentului pentru hepatita B trebuie întotdeauna evaluată de un specialist în funcție de circumstanțele clinice și serologice ale fiecărui pacient. De aceea este foarte important ca toți oamenii diagnosticați cu hepatită cronică B să urmeze un control regulat la un medic specialist.